

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔබ සියලු දෙනා සහෝදරයන් වන අතර ඔබ ආධ්‍යාත්මික සෙනෙහසින් යුතුව දිවි ගෙවිය යුතුයි. සතුට පිරිනමන්නන් වී, සියලු දෙනාට සතුට ලබා දෙන්න. ගුණදම් අහුලා ගන්න අය වන්න.

ප්‍රශ්නය: ඔබ අතරේ ආධ්‍යාත්මික සෙනෙහස නොතිබීමට හේතුව කුමක්ද? ආධ්‍යාත්මික සෙනෙහස තිබිය හැක්කේ කෙසේද?

පිළිතුර: ශරීර අවධානය තිබෙන විට ඔබ එකිනෙකාගේ දුර්වලතා දෙස බලයි. එබැවින් ආධ්‍යාත්මික සෙනෙහස නොමැත. ඔබ ජීව අවධානයට පත්වන විට එමෙන්ම ඔබගේ දුර්වලතා ඉවත් කිරීමේ සැලකිල්ල තිබෙන විට, සන්තෝෂ්‍යාත් වීම ඔබගේ අරමුණ වන විට සහ ඔබ බොහෝ මිහිරි වී සතුට ප්‍රදානය කරන්නන් වන විට, ඔබලා අතරේ බොහෝ සෙනෙහස තිබෙයි. පියාගේ ශ්‍රීමත් වන්නේ: දරුවනේ, කිසිවෙකුගේ දුර්වලතා දෙස නොබලන්න. ගුණදම් වලින් යුතු වීමට සහ අන් අයව ගුණදම් වලින් අනූන කිරීමේ අරමුණ තබාගන්න. උපරිම ගුණදම් තිබෙන්නේ ඒකායන පියාටයි. පියාගෙන් නොකඩවා ගුණදම් අහුලාගන්න, අන් සියලු දේ අත්හරින්න, එවිට ඔබට එකිනෙකා සමග සෙනෙහසින් සම්බන්ධ වීමට හැකි වෙයි.

ඕම් ශාන්ති. අසීමිත පියා, ඔබව දැන් සන්තෝෂ්‍යාත් බවට පත්කරවන අතර ඔබට එසේ වීමට ප්‍රධාන ක්‍රමවේදය පෙන්වා දෙන බව ඔය දරුවන් දන්නවා. ඔබලා සහෝදරයන් බවත් එකිනෙකා කෙරෙහි බොහෝ ආධ්‍යාත්මික සෙනෙහස තිබිය යුතු බවත්, පියා මෙහි අසුන්ගෙන ඔය දරුවන්ට උගන්වනවා. ඔබට සැබවින්ම එය තිබුණු නමුත් එය තව දුරටත් ඔබට නොමැත. අශාරීරික ලෝකයේදී සෙනෙහස පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. අසීමිත පියා මෙහි අසුන්ගෙන ඔබට මෙම ඉගැන්වීම් ලබා දෙනවා. දරුවනේ, ඔබ “අද, හෙට, අද, හෙට” කියමින් සිටින අතර, කාලය ගෙවීගෙන යයි. දින, මාස, අවුරුදු ගතවී යනවා. ඔබ, ලක්ෂ්මි සහ නාරායන්ව සිටි බව, පියා විස්තර කරනවා. ඔබව ඒ ආකාරයට පත්කළේ කවුරුන්ද? පියාය. පසුව ඔබ පහළට පැමිණියේ කෙසේද? ඔබ ඉහළ සිට පහළට බසිමින් පැමිණි අතර නොකඩවා කාලය ගෙවී ගියේය. එම දින ගෙවී ගොසින්, එම මාස ගෙවී ගොසින්, එම වසරද ගෙවී ගොස් ඇත, එබැවින් කාලයද ගෙවී ගොස් ඇත. ඔබ ප්‍රථමයෙන් සන්තෝෂ්‍යාත් වූ බව ඔබ දන්නවා. ඔබලා අතර බොහෝ සෙනෙහස තිබුණි. පියා මෙම ඉගැන්වීම් ලබා දුන්නේ ඔය සහෝදරයන්ටයි. ඔය සහෝදරයන් අතර එකිනෙකා කෙරෙහි බොහෝ සෙනෙහස තිබිය යුතුයි. මා ඔබ සියලු දෙනාගේම පියාය. ඔබගේ අරමුණ සහ ඉලක්කය වන්නේ සන්තෝෂ්‍යාත් වීමයි. ඔබ තමෝප්‍රධාන් බවින් වඩාත් සන්තෝෂ්‍යාත් වන තරමට, ඔබ වඩාත් ප්‍රීතියෙන් ඉපිල යන බව ඔබට වැටහෙයි. අප සන්තෝෂ්‍යාත්ව සිටියා. සහෝදරයන් එකිනෙකා කෙරෙහි බොහෝ සෙනෙහසින් වාසය කළා. ඔබ දේවතාවන්ව සිටි කල්හි, එකිනෙකා සමග බොහෝ සෙනෙහසින් සම්බන්ධ වූ බව, ඔබට දැන් පියාගෙන් දැනගන්නට ලැබීය. දෙවිලොව දේවතාවන්ගේ බොහෝ වර්ණනා තිබේ. අප එම ස්ථානයේ පදිංචිකරුවන් විය. ඉන්පසුව පළමුවන දිනයේ සිට වර්තමානය දක්වා අපි නොකඩවා පහළට පැමිණියා. වසර 5000 සම්පූර්ණ වීමට ඇත්තේ තව වසර කිහිපයක් පමණයි. ආරම්භයේ සිට ඔබ තම වර්ත කොටස් අඛණ්ඩව රහපෑවේ කෙසේද කියා, ඔබගේ බුද්ධිය තුළ ඇත. ශරීර අවධානය නිසා එකිනෙකා කෙරෙහි එම සෙනෙහස නොමැති බව දැන් ඔබගේ බුද්ධිය තුළ තිබේ. ඔබ දිගින් දිගටම එකිනෙකාගේ දුර්වලතා දකියි. ඔබ ජීව අවධානයෙන් සිටි විට, ඔබ දුර්වලතා නොදුටුවේය: අර කෙනාට මෙම දුර්වලතාවය තිබේ, මේ කෙනා මේ වගෙයි. ඔබට එකිනෙකා කෙරෙහි විශාල සෙනෙහසක් තිබුණා. ඔබ දැන් එම ස්ථිතියම ධාරණය කරගත යුතුයි. මෙහි, ඔබ කෙබඳු දැක්මකින් එකිනෙකා දෙස බලන්නේද යත්, ඔබ නොකඩවා සණ්ඩු සරුවල් කරගනී. ඒ සෑම දෙයක්ම දැන් නතර විය හැක්කේ කෙසේද කියා පියා මෙහි අසුන්ගෙන පහදා දෙයි. දරුවනේ, ඔබ සන්තෝෂ්‍යාත්, පිදුම් ලබන්නට සුදුසු දේවතාවන් විය. ඉන්පසුව ඔබ ක්‍රම-ක්‍රමයෙන් පහළට ඇද වැටී තමෝප්‍රධාන් විය. ඔබ බොහෝ මිහිරි විය! දැන් නැවත වරක් ඒ ආකාරයෙන්ම මිහිරි වන්න. ඔබ සතුට පිරිනමන්නන් විය, නමුත් ඔබ දැන් දුක පිරිනමන්නන් වී ඇත. රාවනගේ රාජධානියේ සෑම කෙනෙක්ම එකිනෙකාට දුක ගෙන දී, රාගයේ අසිපත භාවිත කළා. ඔබ සන්තෝෂ්‍යාත්ව සිටි විට, ඔබ රාගයේ අසිපත භාවිත නොකළේය. එම පාපයන් පහ, ඔබගේ විශාලතම සතුරාය. මෙය රාවනගේ රාජධානිය බැවින් මෙය දූෂිත ලෝකයයි. රාමාගේ රාජධානිය කුමක්ද, රාවනගේ රාජධානිය කුමක්ද කියා ඔබ දන්නවා. ඔබ “අද, හෙට” කියමින් සිටි අතර ස්වර්ණමය යුගය අවසන් විය, රිදී යුගය අවසන් විය, තඹ යුගය අවසන් විය, එමෙන්ම දැන් කලි

යුගයද අවසන් වීමටයි යන්නේ. ඔබ පහළට පැමිණෙන අතර සතෝප්‍රධාන් බවින් තමෝප්‍රධාන් විය. ඔබගේ එම ආධ්‍යාත්මික සතුට දැන් අතුරුදහන්ව ඇත. ඔබ දැන් සතෝප්‍රධාන් විය යුතුයි. මා පැමිණ සිටිනවා, එබැවින් මා අනිවාර්යෙන් ඔබව සතෝප්‍රධාන් කරවනවා. පියා මෙසේද පහදා දෙයි: දරුවනි, මා පැමිණෙන්නේ වසර 5000කට පසු එය සංගම යුගය වන විටයි. මා ඔබට පවසන්නේ: නැවත වරක් සතෝප්‍රධාන් වන්න. තමන් ජීවත්ම බව සලකා, පියා සිහි කරන්න. ඔබ වැඩියෙන් ඔහු සිහි කරන පමණකට ඔබගේ දුර්වලතා වැඩියෙන් ඉවත් වෙයි. ඔබ සතෝප්‍රධාන් දේවතාවන්ව සිටි විට, ඔබට දුර්වලතා තිබුණේ නැත. දැන් එම දුර්වලතා ඉවත් කරන්නේ කෙසේද? අසාමය දැනෙන්නේ ජීවයටයි. ඔබ අසාමයෙන් සිටින්නේ ඇයිද කියා දැන් තමන්ගේ ඇතුලාන්තය පරීක්ෂා කර බලන්න. ඔබ සහෝදරයන්ව සිටි විට, ඔබලා එකිනෙකා අතරේ බොහෝ සෙනෙහස තිබුණි. එම පියාම දැන් නැවත වරක් පැමිණ සිටියි. ඔහු පවසන්නේ: තමන් ජීවත්ම, සහෝදරයන් බව සලකන්න. එකිනෙකා කෙරෙහි බොහෝ සෙනෙහස ඇති කරගන්න. ඔබ එකිනෙකාගේ දුර්වලතා දෙස බලන්නේ, ඔබ ගරීර අවධානයට පත් වන නිසා පමණයි. පියා දැන් පවසන්නේ: දැන් උසස් තත්ත්වයක් ලබා ගැනීමට උත්සාහ දරන්න. පියා ඔබට ඔබගේ නව ලෝකයේ උරුමය ලබා දී, උපත් 21කට ඔබව පිරිසුන් කළ බව, ඔබ දන්නවා. පියා දැන් නැවත වරක් පැමිණ ඇත. එබැවින් අප ඔහුගේ උපදෙස් පිළිපැද නැවතත් අපගේ සම්පූර්ණ උරුමය හිමිකර නොගන්නේ මන්ද? ඔය මිහිරිතම දරුවන් බොහෝ නිසොල්මන් විය. ඔබට කිසිම මත ගැටුමක් තිබුණේ නැත. ඔබ කිසිදා කිසිවෙකුට අපහාස නොකළේය. දැන් ඉන් සමහරක් තිබේ. ඒ සියල්ල අමතක කළ යුතුයි. අප සියලු දෙනාම සහෝදරයන්. ඔබ ඒකායන පියා සිහි කළ යුතුයි. එක් සැලකිල්ල පමණක් තබාගන්න: ඔබ විගසින් සතෝප්‍රධාන් වන බවට. “අහවලා මේ වගෙයි. අහවලා මෙසේ පැවසුවා.” ඒ සියල්ල අමතක කරන්න! ඒ සියල්ල පසෙකට දමන්න. පියා පවසන්නේ: තමන් ජීවත්ම බව සලකන්න. සතෝප්‍රධාන් වීමට උත්සාහ දරන්න. අන් අයගේ දුර්වලතා දෙස නොබලන්න. ඔබ දුර්වලතා දෙස බලන්නේ ගරීර අවධානයට පැමිණි විට පමණයි. තමන් ජීවත්ම බව සලකා පියා සිහි කරන්න. ඔබ එකිනෙකාට සහෝදරයන් ලෙස දකින විට, ඔබ ගුණදම් පමණක් දකිවි. දුර්වලතා නොදකින්න. අන් අයට ගුණදම් වලින් යුතු අය වීමට මග පාදන්න, එවිට ඔබට කිසි විටෙක දුකක් නොදැනෙයි. සමහර මිනිසුන් යම් වැරදි දේ සිදුකළත්, ඔවුන් රජෝ හෝ තමෝප්‍රධාන් බවත් එබැවින් ඔවුන්ගේ ක්‍රියා අනිවාර්යෙන් ඒ අනුව වන බවත්, ඔබට වටහාගත හැක. ඔබ කෙතරම් දුරට සතෝප්‍රධාන් වී ඇතිද කියා තමන්ව පරීක්ෂා කර බලන්න. උපරිම ගුණදම් තිබෙන්නේ පියාටයි. එබැවින් පියාගෙන් මෙම ගුණදම් අහුලා අන් සියලු දේ අත්හරින්න. දුර්වලතා අතහැර ගුණදම් ධාරණය කරගන්න. පියා ඔබව බොහෝ ගුණදම් වලින් යුතු අය බවට පත් කරවයි. ඔහු පවසන්නේ: ඔය දරුවන් මා මෙන් විය යුතුයි. පියා සෑම විටෙකම සතුට ප්‍රදානය කරන්නාය. එබැවින් සෑම කෙනෙකුටම සතුට ලබා දීමටත් සතෝප්‍රධාන් වීමටත් නිරන්තරයෙන් සැලකිලිමත් වන්න. වෙනත් කිසිවකට සවන් නොදෙන්න. කිසිවෙකුට අපහාස නොකරන්න. සෑම කෙනෙක් තුළම අනිවාර්යෙන් දුර්වලතා තිබේ. දුර්වලතා කෙබඳුද යත්, ඔබට ඒවා තිබෙන්නේද කියාවත් ඔබට අවබෝධයක් නැත. යමෙකුට එම දුර්වලතා තිබෙන විට, අන් අයට එය අවබෝධ වෙයි. සමහරු තමන් ඉතා හොඳ බව සලකන නමුත් විටෙක ඔවුන්ගෙන් වැරදි වචන මතුවෙයි. ඔබට සතෝප්‍රධාන් ස්ථිතියක් තිබෙන විට, එවන් දේ සිදු නොවෙයි. ඇතැමුන්ට දුර්වලතා තිබෙන නමුත්, වටහා නොගැනීම නිසා, තමන් ඉතා දක්ෂ බව ඔවුන් සලකයි. පියා පවසන්නේ: දක්ෂතම කෙනා මමයි. මා පැමිණ සිටින්නේ ඔබ සියලු දෙනාම මිහිරි කරවීමටයි. එබැවින් ඔබට ඇති සියලුම දුර්වලතා අත්හැරගන්න. තමන්ගේම නාඩි පරීක්ෂා කර බලා ඔබ මිහිරිතම, ආධ්‍යාත්මික පියාට, කෙතරම් ආදරය කරන්නේද කියා බලන්න. ඔබටම කෙතරම් වැටහෙනවාද, ඔබ අන් අයට කෙතරම් විස්තර කරන්නේද? ඔබ ගරීර අවධානයට පත්වන්නේ නම්, කිසිම සෙනෙක් සිදුනොවෙයි. පියා පවසන්නේ: ඔබ බොහෝ වාර ගණනාවක් තමෝප්‍රධාන් බවින් සතෝප්‍රධාන් වී තිබේ. ඔබ දැන් නැවත වරක් සතෝප්‍රධාන් විය යුතුයි. ශ්‍රීමත් පිළිපැද, මා සිහි කරන්න. ඔබගේ හිස මත විශාල පාප බරක් තිබේ. එබැවින් එය ඉවත් කරගැනීම ගැන පමණක් සැලකිලිමත් වන්න. දේවතාවන්ට පාරිශුද්ධත්වයේ ආකර්ෂණය තිබෙන නිසා, මිනිසුන් දේවතා ප්‍රතිමා ඉදිරියට ගොස් මෙසේ පවසයි “මා පවිකාරයෙක්.” ඔවුන්ගේ ප්‍රශංසාව ගැයෙන්නේ මේ නිසාය. ඔබ සියලු ගුණදම් වලින් පිරිසුන්, දිව්‍යමය කලා 16කින් පිරිසුන්ය. පසුව ඔවුන් ආපසු නිවසට ගිය විට, ඔවුන්ට අමතක වෙයි. දේවතා ප්‍රතිමා ඉදිරියට ගිය විට, ඔවුන්ට තමන් ගැන අප්‍රසාදයක් ඇති වෙයි. පසුව ඔවුන් ආපසු නිවසට ගිය විට, තමන් කෙරෙහි එම

අප්‍රසාදය තව දුරටත් නොතිබෙයි. ඔවුන්ව (දේවතාවන්ව) එවන් තත්වයකට පත් කළ ඒකායන කෙනා පිළිබඳව, සුළු හෝ සිතිවිල්ලක් ඔවුන්ට නොමැත. පියා දැන් පවසන්නේ: දරුවනේ, මෙම ඉගෙනුම හදාරන්න! ඔබට දේවතාවන් වීමට අවශ්‍ය නම්, ඔබ මෙය ඉගෙනගෙන ශ්‍රීමත් පිලිපැදිය යුතුයි. ප්‍රථමයෙන්ම පියා පවසන්නේ: ඔබ තමන්ව සතෝප්‍රධාන් කළ යුතුයි එබැවින් නිරන්තරයෙන් මා පමණක් සිහි කරන්න! ඒ සමගම ඔබ දිව්‍යමය ගුණදම්ද ධාරණය කරගත යුතුයි. තමන් සහෝදරයන් බව සලකා, ඒකායන පියා සිහි කරන්න! ඔබ පියාගෙන් ඔබගේ උරුමය හිමි කර ගත යුතුයි! ඔබට මෙයත් ඔබගේ බුද්ධි තුළ තිබේ. එක අතකට මිනිසුන් ඔහුට ප්‍රශංසා කරන අතර පසුව, ඔවුන් කිසිවක් නොදන්නා බැවින්, ඔවුන් ඔහුට අපහාසද කරයි. ඔහු බල්ලන්, බලලුන් තුළ සිටින බවත්, සියල්ලන් දෙවියන්ගේ ස්වරූප බවත් ඔවුන් පවසයි. හැකි පමණින් පියා සිහිපත් කිරීමට උත්සාහ දරන්න. පෙරද මිනිසුන් දෙවියන්ව සිහි කළ නමුත්, එය මිශ්‍ර සිහි කිරීමය: එය බොහෝ දෙනෙක්ව සිහි කිරීමය. පියා දැන් පවසන්නේ: අමිශ්‍ර සිහි කිරීම ඇතිකර, සරලව මා පමණක් සිහි කරන්න. ඔබ හක්ති මාර්ගයේ සිහි කරමින් සිටී ඒ සෑම කෙනෙක්ම දැන් තමෝප්‍රධාන් වී ඇත. ජීවත්ම තමෝප්‍රධාන්ය, එමෙන්ම ඔවුන් තමෝප්‍රධාන් බැවින්, ඔවුන් සිහි කරන්නේද තමෝප්‍රධාන් ජීවයන්ව පමණයි. ඔබ දැන් නැවත වරක් සතෝප්‍රධාන් විය යුතුයි. එහිදී ඔවුන්ට කිසිවෙකු සිහි කිරීමට, හක්තිය නොමැත. පියා පහදා දෙන්නේ: දරුවනේ, සතෝප්‍රධාන් වන්නේ කෙසේද යන්න ගැන පමණක් සැලකිලිමත් වන්න. දැනුම ඉතා පහසුයි. ඔබට බැජි එක භාවිත කරමින්ද විස්තර කළ හැක: මේ අසීමිත පියා වන අතර මේ අපට ඔහුගෙන් හිමිවන උරුමයයි. පියා දිව්‍යලෝකය ස්ථාපිත කරයි. එය සිදුවන්නේ මෙහිදී පමණයි. ශිව්‍යාගේ උපන් දිනය යනු, දිව්‍යලෝකයේ උපන් දිනයයි. දේවතාවන්ව නිර්මාණය කෙරුණේ කෙසේද? ඔවුන් එය බවට පත්වූයේ මෙම සංගම යුගයේදී මෙම ඉගෙනුම හැදෑරීමෙන්ය. සෑම දෙයක්ම රඳා පවතින්නේ ඉගෙනුම සහ සිහි කිරීම මතයි. සිහි කිරීමේ වන්දනා ගමනේ සිටීමෙන් ඔබට වෙනත් දේවල් අමතක වෙයි. පියා නොකඩවා විස්තර කරදෙයි: දරුවනේ, ශරීර අවධානය අත්හරින්න. කිසි කෙනෙකුගේ දුර්වලතා දෙස නොබලන්න. “අභවලා මේ වගේ වන අතර මෙවැනි දේවල් කරයි.” එවන් දේවල යහපතක් නැත: එය කාලය අපතේ හැරීමක් වනවා. තමෝප්‍රධාන් බවින් සතෝප්‍රධාන් වීමට බොහෝ උත්සාහයක් අවශ්‍ය වනවා. බාධකද තිබේ. සිහිපත් කිරීමේ තරම් කුණාටු, ඉගෙනුමේ නැත. ඔබ කෙතරම් දුරට පියාගේ සිහිපත් කිරීමේ සිටිනවාද, එමෙන්ම ඔබ කෙතරම් ප්‍රමාණයකට පියාට සෙනෙහස දක්වනවාද කියා බැලීමට ඔබ තමන්ව පරීක්ෂා කර බැලිය යුතුයි. කෙතරම් සෙනෙහසක් තිබිය යුතුද යත්, ඔබ පියාට එල්ලී සිටිය යුතුයි. අපූරුයි බාබා! ඔබ අපව බොහෝ සේ නුවණැත්තන් කරවනවා! ඔබ උසස්ම-උසස් කෙනා වන අතර ඔබ අපව මනුෂ්‍ය ලෝකයේ බොහෝ ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත්කරවනවා. මේ ආකාරයෙන් ඔබ ඇතුලතින් පියාව ප්‍රශංසා කළ යුතුයි. බාබා, ඔබ විශ්මයන් සිදුකරනවා. ඔබ සතුවීන් ඉපිල යා යුතුයි. මෙසේ කියයි: සතුව තරම් පෝෂණයක් නැත, එබැවින් පියාව මුණගැසීමේ සතුවද තිබේ. අප මෙම ඉගෙනුම තුළින් මෙය බවට පත්වෙයි. විශාල සතුවක් තිබිය යුතුයි. අසීමිත පියා, පරම පියා, අපට උගන්වනවා. බාබා බොහෝ දයාවන්තයි! අප පෙරද දෙවියන්ගේ වැකි වලට සවන් දුන් නමුත් ඒවා ව්‍යාජ වූ නිසා අපගේ හදවත් ඒවායින් ස්පර්ෂ වූයේ නැත. දෙවියන් ගල් සහ වැලිවල සිටින්නේ නම්, ඔහු කතා කරන්නේ කෙසේද? වෙනත් කිසිවෙකුගේ බුද්ධියේ නොමැති අලුත් දේ රාශියක් ඔබගේ බුද්ධි තුළ තිබේ. ඔබ තව දියුණුවත්ම ඔබගේ දේවතා වෘක්ෂය වැඩෙයි. පියා පවසන්නේ: තමන් ජීවත්ම බව සලකා, පියාව සිහිපත් කරන ලෙසත්, එවිට ඔවුන්ගේ පාපයන් දුරුවෙයි, යන පණිවිඩය සෑම කෙනෙකුටම දෙන්න. එවිට ඔබ ලෝකයේ අධිපතියන් වෙයි. වෙනත් කිසිම අගම් නායකයෙකුට මෙසේ කිව නොහැක. ඔවුන් පණිවිඩකරුවන් ලෙස හැඳින්විය නොහැක්කේ මේ නිසාය. මෙම පණිවිඩය ලබා දෙන්නේ ඒකායන පියා පමණයි: නිරන්තරයෙන් මා සිහිපත් කරන්න, එවිට ඔබ සතෝප්‍රධාන් වී සතෝප්‍රධාන් ලෝකයට පැමිණෙයි. පියාගේ පණිවිඩය මෙයයි. මෙම පණිවිඩය සෑම තැනකම ලියන්න. සෑම දෙයක්ම රඳා පවතින්නේ මෙය මතයි. යුරෝපීය ජාතිකයන්ට, වක්‍රය සහ ගසෙහි පිංතූරවල මුළු දැනුමම ගැබ් වී තිබේ. ලෝකයේ ඉතිහාසය සහ භූගෝලය නැවත නැවතත් ඒ ආකාරයෙන්ම සිදුවන බව ඔවුන්ට සරලව පවසන්න, එවිට ඔවුන් විශ්මයට පත්වෙයි. අමර්නාත් බාබා (අමරණීයත්වයේ ස්වාමි) ඔබව අමරණීය දේශයට ගෙන යාම සඳහා, අමරණීයත්වයේ සත්‍ය කතා පුවත පවසනවා. එය අමරණීයත්වයේ දේශයයි. පහළින් තිබෙන මෙය, මරණීය දේශයයි. ඉතිමග තිබේ. අප දැන් ඉහළ නගින අතර ඉන්පසුව අප අංක පිලිවෙලට පහළට පැමිණෙයි. ඔබට මෙය පවසන්නේ ශිව් බාබා

බව, සෑම විටෙකම සලකන්න. සරලව නොකඩවා ඔහු පමණක් සිහිපත් කරන්න, එවිට සතුට ඇතිවෙයි. ශිව බාබා මෙම කෙනා තුළට ඇතුළු වී ඔය දරුවන්ට උගන්වයි. අපි ආශ්වර්යමත් යුවළක්. බාබා මෙම කෙනාට පවසන්නේ: “ඔබ මගේ බිරිඳයි. මා දරුවන්ව හදාගන්නේ ඔබගේ මාර්ගයෙන්.” ඉන්පසුව ඔහු හදාගත් එක් දරුවෙක්ව, මව්වරුන් රැකබලා ගැනීමට පත්කරයි. විශාලතම ගංගාව බ්‍රහ්මපුත්‍රයි. ඔබ මෙම කෙනාට පවසන්නේ: “මවත් ඔබයි, පියාත් ඔබයි” කියා. බාබාම පවසන්නේ: ඇවිදින විට සහ එහෙ මෙහෙ යන එන ගමන් මා බොහෝ සතුටින් පියාව සිහිකරනවා. ඔබ සිහිපත් කිරීමේ සිටිමින්, කෙතරම් දුරක් ඇවිද්දත් ඔබට වෙහෙසක් නොදැනෙයි. ඔබ වැඩියෙන් සිහිපත් කිරීමේ සිටින තරමට වැඩියෙන් දීප්තියක් තිබෙයි. මිනිසුන් විශාල සතුටකින් උද්යෝගයෙන් ඉතා උස තැන් වලට වන්දනා ගමන් යයි. ඒ සියල්ල හක්කි මාර්ගයේ සැරිසැරීමයි. මෙයද නාටකයකි. හක්කිය රාත්‍රියයි. දහවල දැන් ඔබ වෙනුවෙන් පැමිණෙනවා. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඔබ සෑම විටෙකම ඒකායන පියා මත එල්ලී සිටින තරමටම, පියා කෙරෙහි සෙනෙහසින් සිටින්න. දිවා රාත්‍රියේ පියාව පමණක් වර්ණනා කරන්න. සතුටින් ඉපිල යන්න.
2. ඒකායන පියාගේ අමිශ්‍ර සිහිපත් කිරීමේ සිට සතෝප්‍රධාන් වන්න. තමන් ඉතා දක්ෂ බව කිසි විටෙක නොසලකන්න. පියා තරමටම මිහිරි වන්න.

වරදානාය: ඔබ අධිපති නිර්මාණකරුවෙක් වී, පහසුකම් වල බලපෑමට හසුවනවා වෙනුවට ඒවා භාවිත කරන්න.

නාටකයට අනුව, ඔබට දැන් ප්‍රයෝජනවත් වන විද්‍යාවේ එම පහසුකම් වලට, පියාට අවශ්‍යතාවයක් තිබෙන විට, ඇතැම් මිනිසුන් ස්පර්ෂ වීමෙන් ඒවා නිර්මාණය කරයි. කෙසේවෙතත්, එම පහසුකම් භාවිත කරන අතර, ඒවාගේ බලපෑමට හසු නොවන්න. කිසිම විටෙක පහසුකම් වලට ඔබව ආකර්ෂණය කර ගැනීමට ඉඩ නොතබන්න. අධිපති නිර්මාණකරුවෙක් වී, නිර්මාණයෙන් ප්‍රයෝජන අරගන්න. ඔබ ඒවාගේ බලපෑමට හසු වන්නේ නම්, ඒවා ඔබට දුක ගෙන දෙයි, එබැවින් ඔබ පහසුකම් භාවිත කරන අතරම ඔබගේ ආධ්‍යාත්මික උත්සාහයන් දිගටම සිදුකරන්න.

පාඨය: නිරන්තර යෝගීවරයෙක් වීම සඳහා, ඕනෑම සිමිත “මා” සහ “මගේ”, යන්න අසීමිත බවට පරිවර්ථනය කරන්න.

*** ඔම් ශාන්ති ***